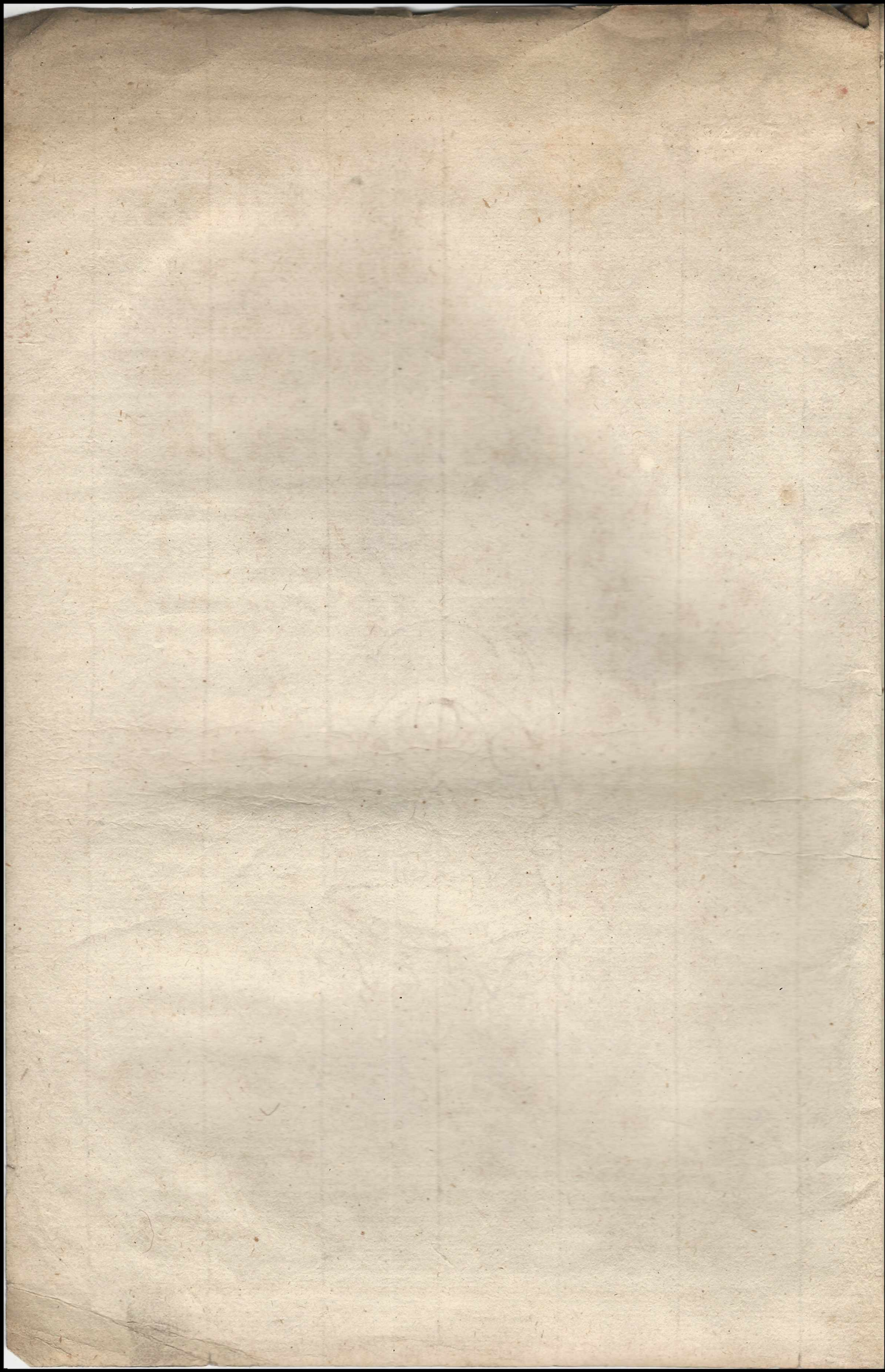

KNY-18-
00768

S E R M O
E M I N E N T I S S I M I,
AC

R E V E R E N D I S S I M I

D O M I N I

S. R. E. TITULI SS. QUATUOR
C O R O N A T O R U M M M.

PRESBYTERI CARDINALIS

C H R I S T O P H O R I

E C O M I T I B U S

M I G A Z Z I

DE WAAL, ET SONNENTHURN,

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

A R C H I - E P I S C O P I

V I E N N E N S I S

S. R. I. P R I N C I P I S

Episcopatus Vaciensis Administratoris Perpetui, Ord.

S. STEPHANI Regis Apostolici, Magnæ Crucis Equitis, utriusque Sa-
cræ Cæs. & Regio-Apostolicæ Majestatis Actualis Intimi Status

C O N S I L I A R I I.

Habitus Tyrnavia Die IIIda Julii Anno M. DCC. LXXVI.

Cum in Ecclesia Parochiali Liberæ Regiæque Civitatis
Tyrnaviensis, nunc Vices Metropolitanæ sustinente,

P A L L I U M A R C H I - E P I S C O P A L E

I M P O S U I T,

C E L S I S S I M O, A C R E V E R E N D I S S I M O D O M I N O

S. R. I. P R I N C I P I

J O S E P H O

E C O M I T I B U S

D E B A T H Y Á N,

PERPETVO IN NÉMETH-ÚJVÁR,

A R C H I - E P I S C O P O S T R I G O N I E N S I,

Titt. &c.

EMINENTISSIMI
REVERENDISSIMI
DOMINI
SECRETUM SS. QUATOR
CORONATI OMNIA
PRESBYTERI CARDINALIS
CHRISTOPHORI
COMITIBUS
MIGAZI

IN APOSTOLICE SEDIS GRATIA
ARCHIEPISCOPI
EMINENTISSIMI

KNY-18-00768

CONSTITUTIO
COMITIBUS
PALLIUM ARCHIEPISCOPI
IN POSUIT
CHASSIMO, AC REVERENDISSIMO DOMINO
ALTA W C I P I

JOSEPH
COMITIBUS
DE ATTHYAN
PERPETUO IN MEMORIA
ARCHIEPISCOPO STRIGONIENSIS

Etsi ea gente editus sis, **CELISSIME**
PRINCEPS! cujus summa Laus & Vir-
 tus in hoc ipso Apostolico Regno,
 quoad longissime mens nostra spatium
 præteriti temporis respicere, & anna-
 lium memoriam recordari ultimam potest, opibus,
 potentia, honoribus, ac in omni Actione, & ad-
 ministratione Reipublicæ maxime floruit, divino ta-
 men Consilio, immortalique numinis beneficio **TIBI**
 datum, reservatumque fuit, ut novum celebritatis,
 & amplitudinis decus nobilissimæ Familiæ **TUÆ** affer-
 res, splendorisque cumulum adjiceres.

Erant majores **TUI** fortissimi Milites, & Duces,
 erant sapientissimi Senatores, erant optimi & illustres
 Patriæ Cives, atque in summis semper Magistratibus
 versati de Regibus, deque Republica præclare nullo
 non tempore meruerunt.

Erat Pater **TUUS** Ludovicus Hungariæ Prorex, de cujus in **MARIAM THERESIAM** Augustam, totamque Imperatoriam domum difficillimis temporibus fide nulla unquam ætas conticescet.

Erat Carolus immortalis Patris **TUI** frater Austriacorum exercituum iterum & sæpius Dux, cui **FRANCISCUS I.** Imperator, quem aut nunquam nasci, aut nunquam mori oportebat, & **MARIA THERESIA** Sapientissima Regina, & Amantissima Mater nostra, ambo æquissimi virtutis æstimatores **JOSEPHUM II.** in spem Imperii educandum credere non dubitarunt. Quo vero, & quam admirabili studio, dexteritate, felicitate, atque prudentia suscepti gravissimi muneris partes omnes expleverit, inde patet, & exploratum est, quod in amplissimum Imperii Principum Collegium Augustorum beneficentia fuerit relatus.

Quanta, **DEUS** immortalis! quam splendida, & ingentia in una gente decora, & ornamenta! verum ut fastigium plene attingerent, nihilque quod in illa desiderari posset, amplius relinqueretur, id unum deerat, ut Pastorum Princeps Oniam, aut Samuelem quemdam in domo **TUA** suscitaret, qui regali Sacerdotio fulgens secundum cor ejus efformaretur, ac Religioni, sanctissimisque Cæremoniis, & sacris rebus omnibus præficeretur.

Summa in re Militari, in cæteris Magistratibus laus hæreditario quodam jure ad **TE** propagata fuit, illiusque partem non mediocrem majores **TUI** sibi vendicant, illisque debes, quod tam excelso loco natus sis; verum gloria, quæ hodierna die a **TE** in gentem **TUAM** redundat, ea tota, quanta est,

est, quæ maxima profecto est, tota, inquam, TUA est. Nihil sibi ex ista laude Pater TUUS, nihil Patruus, nihil cætera domus TUÆ lumina, Avique decerpunt; neque ipsa fortuna, quam in humanis rebus homines minus cauti plurimum posse existimant, in istius se societatem gloriæ offerre potest, sed TUAM esse totam & propriam ultro fateri debet, ut adeo in sacra, quam suscipis, administratione non temeritati, aut casui locus detur, sed virtuti TUÆ boni omnes unice tribuendum existiment.

Inde factum est, ut **MARIA THERESIA**, quæ in iis maxime rebus, quæ Episcopo inesse debent, diligentissima, & severissima indagatrix est, in magna præstantissimorum Sacerdotum, quibus hoc Apostolicum Regnum abundat, copia TE unum designaverit, cui summum, Princepsque in Hungaria tribueretur Sacerdotium. Præclaram vero, justissimamque Imperatricis, atque Reginae nostræ conceptam de TE opinionem, & honorificentissimum iudicium supremum Ecclesiæ caput **JESU Christi** in terris Vicarius **PIUS VI.** mirifice probavit, atque continuo confirmavit. Tantum scilicet singularis TUA, & egregia virtus potuit.

Ita sane humanum ingenium comparatum est, ut in se facile, in alios vero severum existat, indeque evenire solet, ut magna expectatio hominibus, de quibus illa concepta est, inimica sæpius existat: quam primum enim egregie de aliquo sentimus, non facile in rebus ab ipso bene, recteque gestis conquiescimus: majora semper, & ampliora requirimus; quin eo etiam non raro progredimur, ut in præclarissimos viros iniqui simus.

TU, PRINCEPS CELSISSIME! in ipso TUO ad hanc dignitatem aditu major quasi TE ipso effectus bonorum omnium expectationem longe superasti, invidis obtrectandi locum non reliquisti. Simul enim ac intellexeras, amplissimam Strigoniensem sedem TUÆ fidei concedendam esse, TECUM ipso animo perpendens, illius provinciam tam longe, lateque patere, atque in universi Hungariæ Regni partes omnes ita diffusam esse, ut TU ubique, omnibusque in locis adesse non posses, laudabilissimis, ac salutaribus Imperatricis Reginae Apostolicæ Consiliis obsecutus es, ac declarasti, TE Dominici gregis utilitatem TUIS commodis longe anteferre, oviumque TUARUM bono TUA omnia ultro devovere esse TE paratissimum.

TUO igitur glorioso labore, atque consensu plures in Israël speculatores, pastoresque positi sunt, qui DEI gregem præsentis verbo vitæ pascere, Zizania, quæ inimicus homo nullo non tempore in medio tritici superfeminare molitur, suis quasi manibus eradicarent, & vineam Domini Sabaoth, quam cælestis agricola plantavit, sedulo custodirent, pararentque Domino plebem perfectam, bonorum operum sectatricem.

Quis vero ex pulcherrimo facto hoc TUO non intelligat, ac plane persentiat, TE in id unum incubuisse, ut primus adeptæ dignitatis fructus non TUORUM commodorum, sed alienæ salutis procuratio existeret? Imitatus es scilicet splendidum Wolfgangi Sanctissimi Ratisbonensis Antistitis exemplum, qui Bohemis, quo ampliora apud illos Religio incrementa caperet, contempto sui ipsius detrimento, spreteque utilitate, ut proprius daretur Episcopus, sum.

summo sui splendore, perpetuaque posteritatis commendatione consensit.

Hanc igitur diem TUIS maximis & innumerabilibus gratulationibus jure anteponimus, cum hæc TUI unius propria sit. Quanta vero bona Religio, Tempa, Aræ, omnis sacer Ordo, Rex, Regnum denique totum sibi non polliceatur?

Habebit in TE Religio defensorem invictum; habebunt templa, & Aræ assiduum sanctitatis suæ custodem, & conservatorem, sacer Ordo egregium dignitatis suæ vindicem, morum instauratorem, disciplinæ amplificatorem nulla molestia, laboreque frangendum: habebit denique Rex administrum fidelem, Civem optimum Regnum.

Magna sunt hæc atque præclara in omnium animis lætitiæ argumenta: verum ad publicas hæc, atque communes exultationis causas ea mihi peculiaris accedit, quod præter arctissimam animorum nostrorum conjunctionem, & sanctissime cultam a multo tempore inter nos amicitiam amplissimum Pontificiæ dignitatis gradum, atque Consecrationem TIBI contulerim, cum primum Transylvanis Sacrorum, & Religionis datus fuisses Antistes: ad Coloczense vero paulo post Sacerdotium translatus pro illa Metropolitana Ecclesia splendidissimum ejusmodi Sacri Pallii ornamentum meis etiam e manibus acceperis.

Quem autem latere potest, quanta cum fide, Religione, & laude in utraque sacra Republica versatus sis, & ambarum Ecclesiarum administrationem gesseris? Profecto & Transylvanos, & Coloczeneses tot tantisque beneficiis cumulasti, ut & Pastoralis sollicitudi-

tudinis, & præclaræ liberalitatis TUÆ illustria monu-
menta nulla unquam sit deletura oblivio.

Nostras jam fervidas preces convertimus ad me-
lioris testamenti sponsores JESUM, qui, cum ma-
neat in æternum, sempiternum habet Sacerdotium,
semperque vivit ad interpellandum pro nobis.

Ille super TE Sacerdotem suum magnum, qui in
diebus TUIS placuisti DEO, & inventus es justus,
gratiarum suarum Thesauros largus effundat. Faciat
TE crescere in plebem suam, testamentumque suum
super caput TUUM confirmet. Magnificet TE in
conspectu Regis, statuatque TIBI testamentum æter-
num, ut offerens illi incensum dignum in odorem
suavitatis fungaris Sacerdotio, habeasque laudem in
nomine ipsius.

Induat TE virtute ex alto; sit TIBI protector,
atque refugium, largiaturque TIBI omne datum
optimum, & omne donum perfectum, quod de sur-
sum est, & a Patre luminum descendit: incolumem
TE servet quam diutissime Regno, Principi,
Religioni.

